

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 2.

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, JANUARY 3rd, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Božični paket, ki Indija se odpoveduje je prinesel smrt. je oblasti Angležev

Washington, 1. jan. 18 letna nevesta, Mrs. Naomi Brady je bila ubita, njena mati, njena stara mati, sestra in trije mladi bratci so bili ranjeni, ko je Mrs. Brady odprla božični paket, ki je bil poslan družini. Mlada žena, stara komaj 18 let, se je skrivila po poročila v mesecu juniju lanskega leta, toda svoji družini ni tega povedala. Sumi se, da ji je postal bombo eden izmed njenih bivših ljubimcev, katerega ni hotela poročiti. Bomba, ki je bila poslana po pošti, je poleg ubitih in ranjenih povzročila silno škodo hiši, v kateri so se nahajale prizadete osebe. Po čudnem naključju je bil paket, v katerem se je nahajala bomba, poslan od pošte na napačni naslov, kar je seveda povzročilo zamudo. Včeraj je pa božični paket bil poslan od pošte v hišo, kjer je bivala mlada Mrs. Brady. Vsa družina je bila radovedna, kaj se nahaja v paketu, ki je tako pozno došel. Raditega so se vsi zbrali okoli mize, kjer je mlada nevesta odpirala božični paket. Slednji je bil sijajno zavrt v božični papir, in ko je Mrs. Brady dvignila pokrov, potem ko je odstranila zavitek, je nastala eksplozija. Mož ubite novoporočene ženske je povedal policiji ime gotovega fanta, o katerem se sumi, da je postal bombo iz maščevanja.

Blaznež zažgal šolo in povzročil silno škodo

Oakland, Cal., 2. jan. Policija in šerifi iščejo v tem mestu človeka, ki je zažgal Fremont višjo šolo v tem mestu, in ki je skušal z bombo uničiti Lockwood višjo šolo. Splošno mnenje prevladuje v mestu, da je to isti človek, ki je v bližnjih okrajih tekom zadnjega meseca požgal 12 šol, cerkev in ostalih javnih poslopij. Fremont višja šola, ki je bila pred kratkim zgrajena s stroški \$800.000, je popolnoma pogorela.

Pet oseb umrlo na zastrupljenem žganju

New York, 2. jan. Novoletno praznovanje je povzročilo v tem mestu pet smrtnih slučajev, in sicer so umrli štirje možki in ena ženska radi uživanja alkohola. 79 drugih oseb je bilo poslanih v bolnico. Žensko in tri moške so našli mrtve na cestah, dočim so enega možkega dobili mrtvega na domu. V vseh slučajih so se izjavili zdravniki, da so osebe umrle radi zastrupljenega alkohola.

Mehikanski predsednik na zabavi v Ameriki

Niagara Falls, N. Y., 2. jan. Oriz Rubio, novo izvoljeni mehiški predsednik, se je mudil včeraj v tem mestu in je obiskal niagarske slapove. Spremljala ga je žena in trije otroci. Ker je bila v bližini obilica snega, so otroci s kepami obmetavali svojega očeta, dočim je tudi slednji uporabil sneg in obmetaval z njim svoje otroke.

Lahore, Indija, 1. jan. Indijski narodni kongres je glasoval z 2994 glasovi proti šestim, da se odpove pokroviteljstvu Anglije, in da hoče biti Indija kot samostojna država. V tem oziru se strinja 300.000.000 prebivalcev Indije z izrekom svojega kongresa. Tako se nahaja Indija ob Novem letu na pragu silno težavnega problema, ker ni verjetno, da bi Anglija pustila Indijo, od katere dobiva vsako leto ogromne dobičke. Toda ljudsko mnenje v Indiji je razburjeno, in Anglija bi se mogla vzdržati s svojo vlado le po krvavih bojih, ki bodo nastali med Angleži in domačini, ako se Anglija ne umakne iz Indije. Indijci sicer ne bodo začeli takoj z bojem z angleškimi vojniki, pač pa so sklenili, da prenehajo plačevati davke angleški vladi, da ne bodo poslušali postav, narejenih od angleškega parlamenta, in da ne bodo pokorili poveljev angleškega podkralja v Indiji. Kot se čuje se pripravlja Indija na večjo vojaško akcijo proti Indiji, da zaduši revolucionarno gibanje.

Jugoslovanski kralj bo še obdržal diktaturo

Belgrad, 2. jan. Govorice, ki so se razširile, da bo jugoslovanski kralj Aleksander opustil diktaturo in da bo zopet vpeljal parlamentarno vladavo, so bile danes zanikane od vlade. Kralj Aleksander je za Novo leto poslal ministerskemu predsedniku Živkoviću poslanico, v kateri izjavlja, da je bilo leto diktature jako uspešno, in da pričakuje ravno tako velikega uspeha v letu 1930, kar pomenja, da se vlada v Jugoslaviji letos še ne bo spremenila.

Krava povzročila smrt 6 oseb

Madison, Wis., 2. jan. Mnogo oseb je dobilo pretekle dni v tem mestu prehlajeno in hripavo grlo, in šest izmed teh oseb je umrlo direktno na posledicah te hripavosti v grlu. Več kot 300 oseb je dobilo bolezen. Državni zdravstveni urad je dognal, da je mleko neke gotove krave, katere so danes ubili, povzročilo bolezen.

71 mrtvih v strašni gledališki katastrofi

Paisley, Anglija, 1. jan. Najsilnejša gledališka nesreča v Angliji je zadela to industrijsko mesto, v katerem prebiva 84.000 ljudi. V Glenn gledališču se je vršila posebna predstava za otroke. Slika "The Crowd" kaže kako avtomobili ubijajo otroke na ulici. V dvorani, oziroma v gledališču se je nahajalo 1500 otrok, starih od enega do 14 let. Nastala je eksplozija filma, ogenj, in silna panika se je polotila navzočih. Pri splošni zmešnjavi je bilo ubitih 71 otrok in 150 ranjenih. Vse mesto žaluje nad silno nesrečo, kakršnje še ne pomnijo v mestu.

*Tristo devetinosemdeset oseb je bilo umorjenih v Chicagu tekom lanskega leta.

Nekaterih ljudi nesreča gotovo nikdar ne bo izmodrila

Slovenski radio program v nedeljo ima 28 točk Dr. Lausche in Primož Kogoj bosta sodelovala

Menda ni bolj priljubljene-ga dogodka v zadnjih letih kot je slovenski radio program. Stoteri dopisi odmevajo in pripovedujejo o tem. Vodstvo WJAY radio postaje nam pripoveduje, da je dobilo več dopisov in pisem glede slovenskega programa kot od drugih narodnosti. Vse to naznanja, da je naš slovenski radio program velik uspeh. In to je dalo pogum našim trgovcem ter "Ameriški Domovini", da smo priredili za nedeljo 5. januarja radio program za dve uri. Program je izbran.

In če bi upoštevali, koliko truda stane, da se priredi enak program. Treba je, da se pevci in igralci vežbajo v petju in igranju vse svoje proste večere. Vi lepo sedite doma, poslušate godbo in petje, toda priprave k temu so precejšnje. Za nedeljski program se vežbajo pevci in igralci na razne instrumente že z a d n j h 15 dni, in verjemite nam, da vam bodo podali program, ki je vreden, da ga poslušate. Dr. William J. Lausche, ki bo vodil prvo uro programa, je izučil svoje talente, da bodo peli in igrali za vas, kot še nikdar prej.

Drugo uro programa bo vodil Mr. Primož Kogoj, naš stalni vodja slovenskega programa. Tudi Primož je na-jel dobro izvežbane moči, ki bodo zapele in zaigrale, da bo veselje. Mnogo naših čitate-

ljev se je izjavilo v pismih, da bi radi imeli dve uri slovenskega radio programa, ker jim prva ura prehitro mine. V nedeljo boste imeli to priliko. Začetek programa bo ob 2. uri popoldne in program bo končan ob 3:50 popoldne. Kaj se bo pelo je "Ameriška Domovina" priobčila v četrtkovih izdajah.

Trgovci, ki so omogočili, da se bo slišala slovenska godba in slovensko petje po širni Ameriki v nedeljo za cel dve uri, so: North American Trust Co., Ameriška Domovina, Grdina's Hardware trgovina, Frank Černe, John L. Mihelich Co., Leo Laushtin, prodajalec Durant avtomobilov, Grdina & Sons ter Krist Mandel v Collinwoodu. Poleg tega so pa pomagali z denarnimi prispevki za nedeljski program sledeči: Mr. John J. Prince, Euclid Rifle & Hunting Club, Jos. Modic, Grdina's Shoppe, S l a p n i k Bros., Dr. James Mally in Mr. Frank J. Lausche.

Iz domovine

Mrs. Ana Molek, 3598 E. 114th St. je dobila iz Mirne peči žalostno vest, da ji je umrla sestra Rozalija Cesar, stara 22 let in sicer v samostanu sv. Križa. Tu zapuščila dve žalujoči sestri, Ano Molek in Mary Vidic in več drugih sorodnikov. Vsem preostalim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Rio Rita

Danes in jutri se kaže v Norwood gledališču krasna govoreča slika "Rio Rita", v kateri nastopata tudi Bebe Daniels in John Boles. V sliki nastopajo cowboyji, banditi, lepe ženske, in slika je kazana v naravnih barvah. Norwood gledališče je last poznanege Mr. Gusdanovicha, ki je vedno zelo naklonjen Slovencem.

Mr. Banovec v Milwaukee
V nedeljo 5. jan. priredijo rojaki v Milwaukee, Wis. izvanreden banket v počast našega opernega pevcu Mr. Banovca. Takoj po banketu se vrne Mr. Banovec v Cleveland, in kot nam je obljubil, bo na eno prihodnjih nedelj zopet zapel nekaj slovenskih pesmi na radio.

Odvetniška klinika
Zvezni komisar v Clevelandu, Martin J. Monahan, bo v družbi dveh drugih odvetnikov ustanovil "odvetniško kliniko" v Clevelandu, kjer se bo za male denarje dobival dober pravdni nasvet in pomagalo zlasti sirotnim ljudem, ki ne morejo plačati večjih odvetniških pristojbin.

V bolnico.
Poznani rojak Mr. Joseph Verbič je bil odpeljan v St. Alexis bolnico, kjer se je podvrgel operaciji. Nahaja se v sobi št. 218. Rojaki so prošli, da ga obiščejo. Dom Mr. Verbiča se nahaja na 5167 Luther Ave.

Leto 1930 prinese 10 oseb ubitih v vsem mnogo dela. koliziji v zraku.

Francis J. Jones, generalni direktor zveznega urada za posredovanje dela v državi Ohio, se izjavlja, da leto 1930 bo na vsak način boljše za izurjene kot za navadne delavce. Brezposelnost bo manjša kot v pretečenem letu. Zlasti se bo dvignila delavnost v gradbeni industriji, ki je zadnje dve leti počivala. Pričakuje se, da se bo v Zedinjenih državah v tem letu zgradilo za najmanj \$6.000.000.000 vrednosti novih javnih poslopij in privatnih hiš. Zlasti v državi Ohio bo letos veliko boljše kot v drugih državah, pravi Mr. Jones, ki je natančno preštudiral položaj. Jeklarska industrija bo tudi zelo zaposlena v tem letu. Država Ohio sama bo zgradila za \$20.000.000 novih poslopij in \$40.000.000 se bo potrošilo za nove ceste in pota. \$30.000.000 bodo potrošile telefonske in brzojavne družbe za novo upeljavo aparatov in za nove zveze. Vse to se lepo sliši in samo upamo, da bo v resnici tako.

Pijanci in Novo leto

Policija poroča, da je na Silvestrov večer in na Novega leta dan aretirala vsega skupaj 181 pijanih ljudi na cestah. Kolikor jih je bilo pa doma, o tem bi se moralo vršiti ljudsko štetje.

75 aretiranih

75 oseb je bilo v Clevelandu aretiranih včeraj, ker so vozile s starimi avto licencami. Vsakogar je veljalo \$11.60, predno je mogel iz sodnije.

Zadušnica

V nedeljo, 5. jan. ob 10. dopoldne se bo v Marijini cerkvi na Holmes Ave. brala petnaesma za ranjcem Lovrencom Grill. Sorodniki so prošeni, da se v polnem številu udeležijo.

Ali bo štrajk šivilj?

Položaj v nekaterih krojaških tovarnah v Clevelandu je tako slab, da bo delavstvo prisiljeno iti na štrajk. Že dalj časa se vršijo med delavskimi zastopniki in med komunisti pogajanja, ki naj preprečijo štrajk, toda dosedaj so vsa ta pogajanja ostala brez uspeha.

122.000.000 oseb

Prihodnje ljudsko štetje bo baje dognalo, da se nahaja v Zedinjenih državah vsega skupaj 122.000.000 oseb.

Novi uradniki

Društvo Mir št. 10 S. D. Z. je izvolilo sledeče uradnike za 1930: predsednik Louis Gliha, podpreds. Domen Blatnik, tajnik Frank Shustar, 10014 Sladden Ave., blagajnik Jos. Lekan, zapisnikar John Kaplan, nadzorniki: Anton Rus, John Cvitko in Anton Ferfolja. Zastavonoša Anton Gris, zdravnik dr. A. J. Perko.

Državljska šola

Nov pouk v državljanski šoli se je pričel v četrtek, 2. jan. v javni knjižnici na St. Clair Ave., in 55. cesta. Pouk se vrši vsak četrtek ob 7. uri zvečer. Novi učenci se še sprejemajo.

Santa Monica, Cal., 2. jan. Kenneth Hawkes, znani direktor premikajočih slik in devet drugih oseb je bilo danes ubitih, ko so jemali v zrakoplovih slike. Osebe se je nahajalo v dveh zrakoplovih v zraku, ko sta zrakoplova trčila skupaj, nakar je nastala razstrelba, in oba zrakoplova sta padla v morje. Oba zrakoplova sta v vodi takoj utonila. Doslej so dobili trupla treh oseb.

Suhači pravijo, da je prohibicija škandal

Washington, 2. jan. Da je prohibicija, oziroma izpolnjevanje prohibicije v Ameriki, pravi škandal, o tem se je izjavil senator Borah. Predsednik Hoover se strinja s tem, toda ne more ničesar ukreniti. Predsednik Hoover trdi, da je izpolnjevanje prohibicije v Ameriki popolno in pošteno, dočim trdi senator Borah, da Amerika še ni imela večjega škandala, kot je prohibicija. Tozadevno se pričakuje v senatu ostrega boja med suhimimi in mokrimi senatorji.

Kadar se suhači sami med seboj spoprimejo

Independence, Kans., 2. jan. Zvezne oblasti preiskujejo, kako je mogoče, da je prišlo do streljanja med dvema skupinama zveznih prohibicijskih agentov. Ena kor druga skupina je udrla v gotov lokal, in ker se suhaški agenti medsebojno niso poznali, so začeli eden na drugega streljati, pri čemur sta bila dva suhaška agenta nevarno ranjena. Poroča se, da sta dva oddelka suhaških agentov dobila povelje, da preiščeta neki star premogovnik, v katerem se je baje nahajal hotel za kuhanje žganja. Ne da bi vedel eden oddelka za drugega, so v temi rudnika trčili skupaj in začeli streljati. Eden izmed suhačev bo skoro gotovo podlegel posledicam prizadetih ran.

Stutz avto kompanija se nahaja v zadregah

Indianapolis, Ind., 2. jan. Kot se poroča sem, se nahaja Stutz avtomobilska tvrdka, ki izdeluje znane Stutz avtomobile, v finančnih zadregah. Dolgovi znašajo nad milijon dolarjev, za katere ni mogoče najti pokritja.

Popravek

Včeraj smo poročali o smrti rojaka Lapuh. Pravilno bi se moralo glasiti, da se vrši pogreb ob 10:30 dopoldne v soboto.

Mleko se je podražilo

Zveza ohajskih farmarjev naznanja, da je z Novim letom podražila ceno mleku-trgovcem z mlekom v Clevelandu. Mleko se bo podražilo za en cent pri kvortu. Hvala lepa, farmarji.

Vreme

G. Svetozar Banovec ni še imel nikdar tako prijetne družbe v Ameriki kot jo je imel na Silvestrov večer pri društvu "Triglav."

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NARODNA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 2. Fri. Jan. 3rd, 1930.

LETO NAPREDKA

Leto 1929 ni prineslo Clevelandu, kar se tiče političnega uspeha, posebno slave našemu mestu. Zlasti mestna zbornica in Clevelandu se ne more ponašati z zaslugami.

Državni pravdnik je bil prisiljen nastopiti v šestih slučajih proti mestnim odbornikom, ki so bili zapleteni v to ali ono nečedno dejanje. Nekaj jih je bilo poslanih v ječo, nekaj jih še čaka obravnavo, nekaj pa jih je bilo oproščanih, ker so tako premeteno poslovali, da jih porotniki niso mogli spoznati krivim.

Toda kolikor smo pač imeli slabega v Clevelandu v pretečenem letu, pa smo doživeli tudi precej dobrega in naprednega, tako da državljanov v Clevelandu ni treba biti sram.

Iz poročila mestnega managerja Hopkinsa povzemamo, kaj se je zgodilo tekom preteklega leta v Clevelandu. Manager Hopkins priznava, da je bilo leto 1929 najhujše v mestni zgodovini, toda obenem se je pa tudi naredilo več kot v katerikoli drugem letu, odkar se on nahaja na čelu vlade.

Tekom zadnjih šest let se nahaja mesto v finančnih zadregah. In letos bo finančni problem mesta še mnogo hujši kot je bil v preteklih letih. Dočim se potrebe mesta Cleveland zvišujejo, pa dohodki nikakor niso večji, pač pa celo manjši.

Dokazano je, da mesto dobiva manj denarja od davkov, kot ga je dobivalo svoje čase. V resnici so davki večji, toda od teh zvišanih davkov mesto ne dobiva koristi, ker zvišani davki ne gredo v mestno blagajno, pač pa v okrajno blagajno, kjer mesto nima nobene besede.

Mesto Cleveland raste, in s to rastjo se zvišujejo tudi mestne potrebe. Treba je več ljudem postreči in ugoditi, toda kje vzeti denar, da se plača za vse te potrebščine in postrežbo, to je problem, s katerim se mora boriti mestni ravnatelj.

V škodo Clevelanda je, ker imamo slabo mestno zbornico, v kateri vlada preveč politike, pa dobimo od nje premalo dela. Vse je preveč strankarsko, vse deluje preveč za osebne interese, ne pa za splošno korist Clevelandčanov.

Mestni čarter, ali najvišja mestna postava, pravi, da je mestna zbornica glavna vodilna sila v vseh zadevah, in mestni manager pa izvršuje to, kar mu narekuje mestna zbornica. In dočim je Mr. Hopkins skrajno pošten in delaven, pa ga ovira pri njegovem delovanju nehoti mestna zbornica, kjer prevladuje politika bolj kot pa resnične koristi in zadeve mesta.

Prihodnji pondeljek zgine iz sedanje mestne zbornice enajst councilmanov, ki so bili pri zadnjih volitvah poraženi ali pa niso več kandidirali. Enajst novih mož pride v zbornico.

Vseh skupaj je 25 councilmanov v mestni zbornici, ki je v resnici interesantno sestavljena. V njej imamo dve ženski, tri zamorce, dva Jugoslovana, enega Čeha, enega Italijana, dva Nemca, štiri Irce, dočim so drugi "Amerikanci".

In od zbornice se pričakuje obilnega dela. Pri zadnjih volitvah, ki so se vršile, so imeli volivci dovolj prilike, da so dognali in izvolili može in žene v zbornico, katerim je blagor mesta prva stvar.

Mestna vlada je skrajno važna za naš napredek in obstanek. In mestna vlada obstoji iz mestne zbornice, ki ima prvo in zadnjo besedo v vseh mestnih zadevah. Manager Hopkins je samo izvrševalec povelj, katere daje zbornica.

Ali bo letos mestna zbornica se zavedala svojih dolžnosti, ali bodo councilmani opustili politične mahinacije in v resnici delovali za mesto in njega napredek? Cleveland zasluži, da dobi enkrat mestno zbornico, ki bo popeljala mesto k večjemu napredku.

D O P I S I

Newburg, O. — Zopet bo napočil zelo pomenljiv dan za vse Slovence in brate Hrvatce v Newburgu. Dne 26. januarja 1930 imajo kar tri društva slovens sprejem novih članov k Slovenski Dobrodelnici Zvezi. To so: Dr. Mir, št. 10, dr. Bled, št. 20 in Kraljica Miru, št. 24. O uspehu se še sedaj ne more natančno poročati, toda pričakuje se nad 100 novih članov in članic, ki bodo slovesno sprejeti na dan 26. januarja k najboljši organizaciji, k Slovenski Dobrodelnici Zvezi.

Kako težavno je delo za nabiranje novih članov, to ve vsakdo. Ravno sedaj slabe delavske razmere in uborne plače veliko škodujejo za kampanjo novih članov. In še veliko drugih vzrokov in da se naštet. Glavna stvar in

največji vzrok pa tiči vse drugod. Brezbriznost in mlakost do ene najboljših organizacij, to je do SDZ., od strani članov je vzrok, da danes še ni sleherni Slovenec in Hrvat član te organizacije.

Veliko je članov, ki ne vedo, koliko ima SDZ. premoženja, kako razpolaga s svojim premoženjem, koliko je že storila dobrega za svoje člane, koliko je že izplačala bolniške podpore, oziroma posmrtnih njih dedičem.

Kam spada naša zdrava, slovenska mladina? Draga člani in članice! Slovenska mladina spada pod zastavo in okrilje Slovenske Dobrodelnice Zveze. Slovenska mladina je zdrav in nezrušljiv temelj za bodočnost Slovenske Dobrodelnice Zveze. Ako mladina še naštet. Glavna stvar in

zacija, potem smo lahko uverjeni, da bo ta organizacija tudi v prihodnji generaciji cvetela, se razvijala in delila podporo: bolniško, onemoglo, posmrtnino itd.

Srčna želja vse odbornikov in odbornic od vseh treh, gori omenjenih društev je, da vsak član in vsaka članica stori po svoji moči in dobi po enega ali več članov za SDZ sedaj, ko imamo kampanjo. Torej vsi na delo!

Storili bomo svojo dolžnost, ki bo nam in SDZ v prid in ponos in za zgled drugim, da bodo zopet rekli: Newburg je ogledalo za kampanje.

Poročevalec,
dr. Mir št. 10. SDZ.

Cleveland, O. — Najiskrenejšje čestitke tamburaškemu zboru "Orel," ki je tako imenitno udarjal po svojih instrumetih, da jih je bilo v resnici prijetno poslušati v zadnjem slovenskem radio programu. Enako pohvalo zasluži pevski zbor Ilirija, ki nam je tako ljubko zapel nekaj božičnih pesmi. Vidi se, da imata oba zbora izvrstne učitelje, tako v igranju, kot v petju.

Ali nam bo še kedaj dana prilika slišati po radio našega umetnika-pevca g. Banovca, ki je v resnici najbolj zadovoljil vse poslušalce. In ko sem poslušala našo mlado umetnico, Miss Jeanette Perdan, sem si mislila: Zakaj nimam tudi jaz tako lepega in čistega glasu, kot ga ima ona! Le še se oglasi, Netka, da nas boš zabavala z lepimi pesmicami, katere vedno radi čujemo.

Veselo in srečno Novo leto vsem, ki so pripomogli, da se je radio program uresničil, tako tudi vsem, ki so že in ki še bodo peli in igrali za naš slovenski radio program.

Helen Tomažič,
Antonija Dolinar.

Collinwood, O. — Oprostite mi, da si tudi jaz drzmem omeniti par vrstic glede slovenskega radio programa v nedeljo 29. decembra.

Najprej prav lepa hvala pevskega društva Ilirija iz Collinwooda, ki so nam v resnici krasno zapeli pod vodstvom g. M. Rakarja. Meni se je zdel njihova točka programa najlepša od vseh, kar jih je bilo do sedaj. Jaz in gotovo še marsikdo drugi si želi, da bi jih zopet kmalu slišali.

Po mojem mnenju bi bilo umestno, da bi se jim dalo več časa za petje. Saj ni lepšega, kot če zajepe cel zbor. Dasi tudi posameznik napravi dobro in se lepo sliši, toda je le ena sama oseba. In en človek ne napravi toliko, kot cel zbor.

Glede igranja posameznikov na razne instrumente je pa moje mnenje tako: da je lepše petje, kot pa godba. Toda ne smete misliti, da je to kritiziranje. Ne, to sem napisala iz dobre volje. In tudi oglaševanja trgovcev, mislim, da bi bilo dovolj, če bi se jih oglaševalo v začetku in na koncu, vmes pa naj bi bilo samo petje. To, mislim, bi trgovcem ne škodovalo, dasi smo jim zelo hvaležni, da so nam omogočili ta slovenski radio program.

V lepih, zbranih besedah nam je Rev. Slaje povedal in nam voščil srečno Novo leto. Hvala mu! Upamo, da bomo zopet v kratkem slišali zbor Ilirija, na katerega smo Collinwoodčani tako zelo ponosni.

Želim vsem radio igralcem in pevcem srečno Novo leto ter želim in pričakujem, da bomo imeli še mnogo veselih uric, ko bomo poslušali radio program.

K. M.

Cleveland, O. — Igra "Darek na samce," ki jo je vpri-

zorilo društvo "Orel" v S. N. Domu na St. Clair Ave. je bila v resnici zelo smešna, in je nudila občinstvu obile zabave in smeja. Samo malo kratka je bila. To pa menda zato, ker je bila smešna.

Igralci so rešili svoje vloge zelo dobro. Mr. Sodnikar v vlogi Primoža Gorjanca, kot oče in kmet, je bil na mestu, ravno tako Mr. Frank Skully, v vlogi Naceta, je izpeljal svoj vlogo izvrstno. Posebno pa je bil dober Mr. Tomažin v vlogi Lipeta mešetarja, kakor starokrajski maše tar. Mrs. Perpar, v vlogi Jere, jo je jako dobro pogodila, kakor tudi Mrs. Tomažin v vlogi Neže; obema je jako dobro pristojalo. Mr. Kolar, v vlogi Gašperja, je bil pa neprekosljiv. Ne vem, če bi ga kdo prekosil. Mr. Joe Grdina je bil sicer dober, le malo je pretiraval svojo vlogo. Opazilo se je, da ni znal prav dobro vloge. Miss Anna Zakrajšek v vlogi Reze je bila dobra, kakor tudi Pepca Zakrajšek v vlogi Lize. Mr. Suselj v vlogi krčmarja je bil na mestu. Miss Kasunič, natakarka, tudi. Častnika: Mr. Zalaznik in Mr. Rudolf Antončič sta bila dobra, le da je bil Mr. Zalaznik malo prehit, o Mr. Antončiču se pa mora reči, da bo še enkrat izvrsten igralec. Imamo r a v i nastop in močen čist glas. Tamburaši so jako dobro igrali. Maske so bile primerne vlogam.

Kritik.

Prisiljena prijaznost

Le ona prijaznost je kaj vredna, ki je odkritosrčna, ki pride od srca. Če je tvoj prijatelj ali sosed prijazen s teboj, potem lahko veš, da je ta prijaznost res prijateljska. Če se ti pa laska kak tujec, od katerega ti ne moreš nikdar ničesar posebnega pričakovati, potem takoj veš kam pes zaco moli, kot smo včasih rekli.

Slišal sem že sam od tega ali onega, kako zelo so potrežljivi na ameriških bankah našim ljudem. Resnica je, toda resnica je tudi to, da je nek gotov vzrok za to potrežljivost in prijaznost.

Kdor je posloval z ameriški bankami poprej, ko še ni bilo naše slovenske North American Trust banke, ta bo lahko pritrdil, da takrat niso bili na ameriških bankah tako prijazni z vami. Takrat ste morali čakati v vrsti dolgo, predno se je kakemu uslužbencu milostno dopadlo, da vas je vprašal, česa želite. Takrat so uslužbenci pri oknih godrnjali, čes, da morajo streči tem "fornarjem," ki tako dišijo po česnu, ker jedo kranjske klobase.

To je resnica in se lahko dokaže vsak čas.

Danes pa, ko vidijo ameriške banke veliko konkurentov v naši slovenski banki, danes je pa vsak izmed nas "mister" in prav noben nič ne diši po česnu.

In samo od tega pride ta prijaznost napram vam, ker hočejo ameriške banke vaš "biznes." One vedo, da sedaj, ko imamo svojo lastno slovensko banko, da si lahko pomagamo in podpiramo rajše domače, slovensko bančno podjetje, kakor pa tuje.

In to ni več kot prav. Vsak ima pravico do življenja, do obstoja. Tako jo imamo tudi mi, ameriški Slovenci. Res da smo si pomagali do boljše obstoja, do boljših življenjskih pogojev, toda tega nam nihče ni daroval, tega nismo našli na cesti. Pomagati smo si morali sami naprej, trdo delati, pritrgovati si, lahko to rečemo, od ust, da smo si nekaj prihranili, da smo si ustanovili in postavili svoje hiše, ustanovili svoja podporna društva, svoje trgovine, Na-

rodne domove, čitalnice, da smo si ustanovili svoje lastno bančno podjetje, North American Trust banko.

V Ameriki ima vsak pravico pomagati si naprej, samo če si more, če mu je sreča mila in če mu je zdravje dopuščalo. Nikdo nam ne more zameriti, če imamo svoje trgovine, če imamo svojo banko. In če vabimo rojake, da podpirajo svoje, domače trgovine, če jih vabimo, da vlagajo svoj denar v slovensko banko, mislim, ni to več kot prav. In če vi vzamete svoje prihranke iz tuje banke in ga prenesete v slovensko banko, tudi ni več kot prav, kajti vsakemu lahko povemo in poveš, da je vaša dolžnost v prvi vrsti podpirati to, kar je vašega, domačega, slovenskega.

Slovenci in Hrvati so danes pripoznan narod v Ameriki. In kdo nas je pripravil do tega, da nas Amerikanci upoštevajo, da mislijo o nas samo dobro in lepo, da pripoznajo, da smo priden, varčen, gospodarski narod? Kdo je vtisnil to Amerikancu v glavo? Amerikanci gotovo ne, ampak MI SAMI, ki smo si znali pomagati naprej, ker smo bili zavedni, ker smo hoteli pokazati Amerikancem, da tudi mi lahko nekaj skupaj spravimo, če hočemo.

Slovenska North American Trust banka, s svojim skoro estmilijskim premoženjem je vzbudila med Amerikanci veliko spoštovanje do našega naroda. Amerikaneec je v prvi vrsti trgovec, in če vidi, da se kdo gospodarsko povspne, ga Amerikanec občuduje in spoštuje.

Naša banka ima sedaj veliko kampanjo za nove vloge. Kdor še nima svojega denarja na tej banki, naj ga prenese sedaj. Če noče sam dvigniti denarja na drugi banki, naj kar izroči direktorjem in delničarjem, ki so v tej kampanji, pa bodo ti za vas storili vse potrebno. Nobenih sitnosti ne boste imeli, nobenih potoov, nič ne boste izgubili na obrestih. Če bi pa radi vprašali to ali ono, vam bodo ti moške vse radevolje razložili. Vi boste imeli pa zavest, da ste tudi član močne slovenske banke, ki je edina te vrste v Zedinjenih državah, to je North American Trust banka.

Jaka Debevec.

Lov na srnjake

(Piše Louis Hoffart)

Pri novembarski seji Euclid Rifle kluba so bili odbrani z menoj tudi Max Leonard, Joseph Koželj in Anton Baraga, da gremo v Pennsylvanijo po srnjake. Klub nam je v to svrhu dovolil precejšnjo vsoto denarja s pogojem, da se morata prva dva srnjaka, njo v naši slovenski banki, danes je pa vsak izmed nas "mister" in prav noben nič ne diši po česnu.

Pri taki ekspediciji mora biti zraven tudi blagajnik, ki pazi na denar, kar se lovec nimajo časa baviti s takimi malenkostnimi stvarmi, zato je moral tudi klubov blagajnik, Frank Močilnikar, hočeš-nočeš, z nami. Za dan odhoda smo določili četrtek dne 29. novembra ob osmi uri zjutraj. To je bilo jutro po ženi-tovojanski slavnosti Mr. Anthony Prijatelja mlajšega, sina našega podpredsednika.

Torej si lahko mislite, kako smo bili razpoloženi, ko smo se vračali z ohceti, polni vinskih duhov in zaspanih oči, ob kaki sedmi uri zjutraj domov. Imeli smo samo eno uro časa, da se pripravimo za odhod proti Pennsylvaniji. To je čisto nekaj drugega, kot se pa peljati na izprehod

v Kanado in se omamiti z duhom dobrega *** ali pa White and Black Cat, kate-rega mi je tolikokrat očital Joe Mlakar pri našem zadnjem izprehodu v Kanadi.

Komaj pridem domov in začnem spravljati skupaj svoje stvari in začnem jemati slovo od svoje ljube žene, ko zapoje telefon. Vzdignem slušalo in oglaš se mi ljubezniv glas našega Jožeta Koželja, ki zavpije:

"Kaj za enega hudiča pa delaš, da te ni od nikoder? Daj se no ganiti in pridri gori k Maxu na Golovc, kjer je že vsa družba zbrana. Samo tebe in pa Močilnikarja še manjka. Kar gredoč ga poberi, pa hitro se skidajta z doma!"

Hitro se poslovim od žene in se napotim k hiši našega blagajnika. Pa vse trkanje in butanje ob vrata ni nič pomagalo, nisem ga mogel zbuditi. Na misel mi pride: da v slogi je moč, pa jo prasnem na Golovc, da pokličem še ostale tovariše in vsi skupaj gremo buditi našega blagajnika. Če ne bo šlo drugače, mu pa hišo prevrnemo, sem si mislil.

Z vso naglico jo zadrvm po klancu na Rožnik, mimo hiše našega predsednika Jakata, ki je še sladko spal, in potem dalje proti Golovcu. Kmalu sem bil pri Maxu in hitro stopim v hišo, meneč, da dobim tam že vso družbo zbrano. Pa kako se začudim, ko dobim v kuhinji samo Koželja in pa Baraga, ki me lepo po "kransko" vprašata, kje da imam Močilnikarja. Povem jima, da ga nisem mogel zbuditi in da ga bomo šli vsi skupaj spraviti pokonci. Ker ne vidim Maxa nikjer, vprašam njegovo soprogo Mary, kje da je Max. Pove mi, da še spi, in ker je jako rahločuten, si ga nihče ne upa zbuditi.

"Če si ga noben ne upa, ga bom pa jaz," se okorajžim in skočim v njegov vjgvm. Brez vsake posebne obzirnosti ga primem za zadnje noge in ga vlečem v kuhinjo. Spotoma je njegova glava prišla v ožji stik z nogo od kuhinjske mize, kar ga prebudi iz sladkega spanja, da skoči pokonci in zavpije:

"Micka, nikar me ne tepi, saj bom priden!" v tem se pa dodobra zbudi in se prav kislega obraza vsede k štedilniku. Toda kmalu smo ga spravili v dobro voljo in začeli smo se nakladati na avtomobile. Max je vzel svoj Auburn, Koželj pa Ford, ki pa ni "mašina," ampak lintvern, kot boste še pozneje brali.

Čakajte, bom povedal, kaj vse je bil vzel Max seboj: 3 pare čevljev, 2 para ruberjev, en par kratkih, en par dolgih, 2 para copat, 8 parov nogavic, 4 vrhnje hlače, 8 spodnjih, 6 parov rokavic, vse na eno roko, 2 suknji, 2 kapi in 2 kučmi. Pa bi nam bil še poleg vsega tega kmalu zmrazil, da ni po poti kupil še 2 sweatra, 3 pare nogavic in par močnih čevljev, katere lahko, po za-trdilu trgovca, pustiti stati 3 mesece v snegu, pa se še ne bo sneg stopil. Torej, kar se tiče Maxa, je bil brez skrbi, tudi če hiša pogori, bi ne izgubil ničesar, ker je bil vzel vse cunje seboj.

Vse drugače pa je bilo z Baragom. On je bil oblekel samo dva union suita, enega spodaj, enega na povrh obleke, pa mu še na misel ni prišlo, da bi ga zeblo. Mogoče je bil tudi zato tako gorak, ker se je peljal v Koželjevem lintvernu, kjer se je peljal tudi sodček pristnega ohlajana, ki ga je bil naložil Koželj prav od zida.

Poslovimo se še od prijazne Maxove žene, potem pa hajd po našega blagajnika. Dobili smo ga že pokonci, saj (Dolje na 3. strani).

Če verjamete, al' pa ne...

To-le mi je pa Mrs. Rose Streiner povedala:

Pozno zvečer se je vračal kmet proti domu in sumljivo je zavzemal vso cesto, kot bi samo on plačeval davek od nje. V oblasti so ga imeli vinski duhovi in ga premetavali neusmiljeno iz ene strani ceste na drugo. Komaj se je re-veže skobacal na noge, pa ga je zopet vrglo po tleh.

Pomagati si ni mogel, noge kar niso nesle, pa ga niso. Milo je začel tarnati in govoriti sam s seboj:

"O, ti hudiči ti! In vinček ti moj! Le kaj sem ti storil, da se tako bridko maščuješ nad menoj? Ali te mar nisem pomladil lepo okopal, lepo na kole privezal, poškopil, da niso prišle te ušive uši do tebe? Vse sém storil, kar je bilo v moji moči, ti pa tako delaš z menoj. Vprašam te, ali je to lepo, ali ni?"

Komaj pa izgovori zadnje vprašanje, prileti z glavo v obcestni kamen, da se mu kar iskre posvetijo pred očmi. In ko se mu tako v glavi posveti, se v hipu domisli: "Aha, zdaj pa že vem, zakaj se tako maščuješ nad menoj, sedaj že vem, kedaj sem se ti tako hud-do zameril — takrat, ko sem te pritiskal."

△

Mrs. Streiner je tudi še to pripomnila:

Oh, kam me je tisti vaš recept za kisle kumarce spravil! Zaradi vas bom dobila dosmrtno ječo, ali pa pridem še na električni stol. Jej, jaz re-va! Ampak, če bom sedela, ne bom sama, tudi po vas bodo prišli, ki ste krivi vse te nesreče. Jaz sem bila napravi-la natančno po vašem receptu skledo kislih kumarcev in jo po vašem navodilu treščim skozi okno ravno takrat, ko je šla pod oknom soseda. Slišala sem samo j-j-o-o-u-u-u-u! potem je bilo pa vse tiho. Tečem ven in vidim tam soseda, ki leži kot mrtva na tleh, zra-ven nje pa kot corpus delicti razbita skleda in raztresene kumarce. Jaz zaženem tak vik in krik, da je ves Cleve-land skupaj priletel. Soseda so odpeljali v bolnišnico, mene pa v ječo. Ko je njen mož slišal, kaj se je zgodilo, je kar veselja poskočil in takoj podpisal bond zame. Menda je bil vesel, da je prišel z mojo pomočjo ob ženo.

Soseda se še nič ne zave in se tudi ne bo, razun če bi brala ta dopis. Tisti vaš recept za kumarce se torej ni obne-sel in sedaj premišljujem, če bi ne bilo boljše, da bi ji nesla v "front room" in jih vrgla na lepo preprogo. Dajte, raz-sodite vi o tej stvari.

△

V nekem časopisu sem bral, da je neki francoski inženjer izumil električnega psa, ki je jako dober varuh ponoči. Če se tat približa temu električnemu psu, začne ta takoj lajati in razsajati, da se vse naokoli takoj zbudi. Jaz sem že pisal na Francosko, če bi bil ta električni "pes" poraben tudi za na lov na zajce ali medvede. Če je, bom enega naročil za Jožeta Zalokarja, ki vedno jamra, da ni noben pes več zanič, odkar je šel naš "Spot" po gobe. Za mar-jasjarje pa tak električni pes ne bi bil priporočljiv, ker bi vso hišo zbudil, kadar bi prišel marjašar domov. S kakim koncem klobase se pa ne bi dal podkupiti in tudi ne potolažiti s kako brco v gobec.

SVETLOBA IN SENCA

Povest

"Potem bo vse dobro. Vide-la bo, kako jo imam rad in ka-ko delam za njo. Pridnega hlapca, če tudi ni brhek, ima vsak gospodar rad."

Zalosten in razdvojen je prišel Tone domov, kjer je se-de-la sestra pri šivanju. Po-zdravil jo je in prisedel; go-vo-ril se ni ljubilo ne njemu, ne njej.

"Meni se zdi, Mana," je de-jal tiho brat čez nekaj časa in prekrizal roke, "da sem prej lepše živel, ko nisem poznal teh skrbi. Zdaj sem res včasih vesel, še večkrat pa žalosten, miren pa nikoli. Oddalec se mi je vse to drugače videlo. Mislim sem si, da se pomenim najprej z Jerico, potem se po-govorimo s starši in stvar bo pri kraju in sreča pod streho. Sedaj se pa vleče meseci in mesece. Seveda sem jaz, veš ti, Mana, — bolj dolgočasen človek. Tem raji bi imel Je-rico in tem hvaležnejši bi ji bil. Ampak jaz ji tega ne mo-rem dopovedati in prav hudo mi de, ko hvali ona zdaj tega fanta, zdaj onega, samo me ne nikoli. Nocoj je bila še na našega Judeža huda, češ, ker ima krive noge; a kaj more revež za to! Miha pa je hud na psa, ker je hud na mene. Kadar pojdem zopet doli, boš ti Judeža doma zaprla, da ne bo žalil njenih oči. Po po-roki bi ga dal takoj proč, za-rad ljubega miru. Oh, to so križi, in sam Bog ve, kdaj bo konec."

"Sam Bog ve," je vzdihnila sestra. "Saj meni ni nič laž-je. Gašper se je tako prevzel, da me še ne pogleda več. Z vsako drugo govori, z menoj ne, ki mu nisem nič hudega storila. Gotovo je prišlo kak-šno obrekovanje vmes."

"Mana," je dejal brat in je prijel sestro za roko, "meni se vse dozdeva, da ne bo s tvojo svatbo nič in z mojo nič. Ka-kor je božja volja. Saj člo-vek ne ve, kaj je zanj boljše. Ti imaš očeta in mene, in jaz imam vajudva. Če se bomo radi imeli, bomo živeli mirno in pošteno."

"Mirno in pošteno," je de-jal tiho Mana, si obrisala oči in voščila bratu lahko noč. Preteklo je nekaj dni in Tone ni šel h Kržanovim. To se je njegovemu očetu čudno zdelo. Omenil je nekega ve-čera, da bi že rad imel Je-rico v hiši. "Hudega ni zdaj nič," je dejal, "samo dolga je včasih. Hiša brez otrok je zaspala in dremlje; kakor hi tro steče zibelka, je pa vsa po koncu. Jaz sem se sveta že zelo naveličal, zibal in pesto val bi pa še rad."

Tonetu, ki je molče poslu-šal, se je mračil obraz. Saj je bil že skoraj določen dan poroke; zdaj pa se drži neve-sta, kakor bi se hotela ske-sati, kakor da ni še vezana. On bi seveda tudi še lahko snedel besedo, če bi bil goljuf in slepar. Da mora kot po-štenjak ostati zvest svoji ob-ljubi, to mu je bilo tako jas-no, da je samo temno slutil, da ima za to še druge, važne razloge; precej jasna pa je bi-la slutnja, da jih ima Jerica za svoje ravnanje najbrž tudi. Zakaj pa je tako čudna? Sa-ko-maj čaka, da on odide in starša se skrivata, in Miha kar pihla od jeze. Zakaj?

To moram izvedeti, si je re-kel odločno nekega večera, ognil suknjo in šel.

"Nocoj pa nisem pripeljal Judeža," je dejal, ko je bil po-zdravil Jerico.

"Oh, zastran mene ga la-hko s seboj vlačiš," je dejala Jerica, ga pogledala, kakor bi ga hotela vprašati, čemu da je prišel, in hitela umivati ok-

na.

Beseda ji je bila neprijet-na; Tone je požrl slino in pre-mišljeval, kaj bi še povedal. "Zakaj pa nič ne govoriš, Jerica?" je dejal čez nekaj časa.

"Ravno to sem hotela jaz tebe vprašati," je bil odgovor. "Z drugimi si tako zgovor-na," je dejal Tone zopet.

"Ker so drugi zgovorni," je dejala ona, ne da bi se oz-rla.

Tone je čakal in gledal, ali že pride odkod Kržan ali nje-gova žena ali kak otrok, ki bi ga potegnil iz zadrege. Od-nikoder ni bilo nikogar, kakor bi ga bili nalašč pustili v sti-ski. Vprašal je še, kam da je šel oče, kaj dela mati, kje so otroci; potem pa ni vedel več. "Doma imate gotovo veliko dela," je dejala Jerica in se obrnila v stran, ker se ji je ze-halo.

Tone je menil, da se že pre-dolgo mudi.

"Roke ti ne morem dati, ker imam vso mokro," je de-jala Jerica in se obrnila. Ko je bil odšel, je pogledala za njim, si zakrila obraz z roka-mi in se bridko razjokala. Ka-ko ljubo bi ji bilo, če bi njej dal Tone slovo, ne ona njemu, če bi se razjezil Tone in v je-zi raztrgal težke vezi. Toda tako pošten je in dober in ona ga vendar ni mogla rada ime-ti!

"Tone je bil tukaj," je de-jala tiho, ko sta prišla oče in mačeha.

"Kako je? Ali si se pre-mislila?" je vprašal oče.

"Jaz ga ne morem vzeti," je dejala Jerica, se naslonila na mizo in zaihtela. "Saj ga spoštujem, ker je tako blage-ga srca, toda vzeti ga ne mo-rem."

"Ker si neumna," se je je-zil oče. "Ker ne poslušáš svojih staršev. Kako se boš kesala, ko bo prepoznal!"

"Če ga ne more, ga ne mo-rem," je dejala mačeha, ki bi bi-la rada Jerico še doma obdr-žala, ker je bila pridna in da bi ne bilo treba dote šteti. "Ali si že pozabil, kar ti je bil Tetrev povedal? Koliko dote pa bi morali še šteti? Saj tem Klančarjem ni nikoli dosti."

"Oh, odpustite oče," je tar-nala hčerka, "jaz ne morem drugače."

(Dalje prihodnjic)

LOV NA SRNJAKE

(Nadaljevanje iz 2. strani)

je bila ura že enajst dopoldne. Poslovil se je še prisrčno od svoje žene ter jo tolažil, naj se ne boji, ker ga medved go-tovo ne bo požrl, da je preve-ljak za medvedov zelodec. Si-cer pa če bo srečal medveda, ga bo lepo in ponižno prosil, naj ga pusti v miru, češ, da je on prišel samo na srnjake. In če ne bo drugače in če bo medved le preveč siten, mu bo pokazal znak Euclid Rifle kluba in medved bo pokorno salutiral in šel naprej.

Ker je bilo pa le preveč po-slavljanja, zakriči Jože Ko-želj: "Ja, kaj ne bo že tega en-krat konec, ali kaj? Kam pa mislite, da greste? V staro kontro? Moj lintvrenj zunaj že noče več stati pri miru. Če ne greste takoj, bom šel pa sam."

Ni kazalo drugega, kot da smo se kar hitro odpravili pro-ti Pennsylvaniji, v deželjo sr-njakov in medvedov. Obrni-li smo avtomobile izpred Mo-čilnikarjeve hiše okrog pol-dne. Max, Močilnikar in jaz smo se vozili v enem avtomo-bilu, Koželj in Baraga pa v drugem.

Razume se, da se nobene-mu ni ljubilo dosti govoriti po prečuti noči in po sladkih te-lesnih dobrotah, katerih smo bili deležni na ohceti. Še ce-lo cigare nam niso dišale. Zr-li smo v snežno naravo in

vsak je mislil pri sebi: da bi se le enkrat še dobro naspal!

Po dobrih treh urah pride-mo v Erie, Pa., kjer smo spi-li vsak eno črno kavo, ki nam je vsaj malo oči podprla. Ob petih smo prišli v Warren, Pa., kjer smo tudi ostali čez noč. Nismo si upali dalje, ker je bil Max že napol zmrz-njen in pa tudi lepo navado ima, da mora biti vsak večer ob šestih že v postelji, pa naj bo to že v Ohio ali pa v Penn-sylvaniji.

Drugo jutro pustimo Tone-ta in Jožeta v Warren-u, da nam preskrbita lovske licen-ce in v soboto popoldne so pa uradi zaprti. Koželj nam je rekel, da naj kar gremo da-lje, on in Baraga bosta pa za nami prišla, če ne bosta že pred nami na mestu, kot je pripomnil. Mislim je pri tem na svojega lintverna, ki ne gre nikoli manj kot sedemde-set milj na uro. In res se je zgodilo, da smo prišli vsi kma-lu na naš cilj, v Caudersport, Pa. Pa ne sme misliti Koželj, da zato, ker je njegova liza tako hitra, ampak zato, ker smo morali mi spotoma usta-viti, ker nam je bil zopet Max zmrznil. Ustavili smo se v mestu Kane, ki leži 2400 čev-ljev nad morsk gladino. Mra-zja je bilo pa samo kakih 22 stopinj pod ničlo. Tukaj je kupil Max tiste čevlje in no-gavice, ki sem jih v začetku omenil.

Srečno smo dospeli v mesto Caudersport, kjer je France potegnil iz žepa steklenico kanadčana in smo si zapalili prve cigare. Ej, potem smo se pa že zopet počutili, da smo fantje od fare. Tukaj smo tudi zvedeli, da je naš bo-doči gazda, Mr. Math Pluth, ustrelil prvega medveda v tej sezoni, ki je tehtal 486 fun-tov. Na to važno in veselo novico smo zopet stisnili po-ene-ga.

(Pride še)

Za naše gospodinje

ZA KUHNJO

Dušeno meso z makaroni

En funt govedine od stegna nasoli in popoprj, nato pre-veci (našpikaj) s špehom, na kar povaljaj v stlačenem če-snu in popru. V kozi razbela žličko masti, zarumeni malo zrezane čebule, malo koren-čka in peteršilja, k temu po-loži meso in peči v pečici, da se meso zapeče, pri tem več-krat polij s sokom. Ko se je meso opeklo, prilij malo juhe ali vode, in peči dalje, da po-stane meso mehko. Medtem pa skuhaj v slanem kropu makarone, jih odcedi in polij z mrzlo vodo. Nato zreži me-so na kose in jih položi v skle-do, okoli pa makarone in jih potresi z naribanim sirom. Sok od mesa pa precedi skozi cedilko v posebno skodelico in tako daj na mizo.

Krompirjeve krpe. Operi in skuhaj šest krompirjev, na kar jih olupi in pretlači skozi sito. Kolikor teže ima krom-pir, ravno toliko vzemi moke, malo osoli in dobro ugneti v testo, kakor za rezance. Iz razvaljenega testa izreži s ko-leščkom štrikotne krpe in jih ocvri na masti. Daš jih s so-lato na mizo. Lahko pa po-suješ ocvrte krpe s sladkor-jem in cimeto in imaš tako močnato jed, ki se prilaga po-sebno otrokom.

PRAKTIČNI NASVETI
Stare posode se dajo lepo osnažiti, zlasti pa vinski so-di, sodi od zelja itd. s tole raz-topino, ki je najenostavnejša in najcenejša: Na 20 kvartov vode daj 4 funte sode. To za-vremo in vrelo vlijemo v sod, ki ga je potem treba zamaši-ti in večkrat potrkajati, da se dobro pomije. Potem izlije-mo raztopljeno sodo spet iz sode, nato pa ga izplaknemo

najprej z vročo, nato še z mr-zlo vodo. Sod postavi nazaj v klet, a podloži kak les ali pa opeko, da je sod na zračnem in da se lahko dodobra posu-ši.

Rastlin v loncih pozimi ne smeš prej škropiti, dokler se ni zemlja okoli korenin že iz-sušila. Škropiti pa smeš sa-mo s postano vodo, ki naj bo toliko topla kot zrak v sobi. Rastline naj imajo vedno tudi dovolj svežega zraka, vendar jih varuj pred prepihom. Tu-di listje jim očisti večkrat prahu in mrčesa. Listne uši najboljše odpraviš z mlačno močno milnico.

MALI OGLASI

Ženske, pozor!

Vse suknje, obleke, klobuke, jopiče, kot tudi drugo zimsko blago za žene, dekleta in de-klice, dobite sedaj po nižjih kot tovarniških cenah na razpro-daji pri

Benno B. Leustig
6424 St. Clair Ave.
nasproti S. N. Doma

(Jan. 3-6-11-15)

Naznanilo

Članicam društva St. Clair Grove št. 98, W. C., naznanjam, da je premi-nula naša sosestra Mar-gareta Novak. Zadnji spreved se vrši iz hiše žalosti na 15310 Lucknow Ave. v soboto ob devetih dopoldne, cerkveni obre-di pa v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ob 9:30. Vse sestre, ki stanujete v Collin-woodu ste tem potom prošene, da se udeležite spreveda, ostale sestre pa naj se ranjke spomi-njajo v molitvah.

A. Novak,
1130 E. 71st St.

Naznanilo

Vsem delničarjem in delni-čarkam Slovenskega Narodne-ga Doma v Newburgu se tem potom naznanja, da se vrši glavna letna seja v nedeljo 19. januarja 1930, ob 1. uri po-poldne. Pridite vsi delničarji in delničarke, da slišite poročilo o poslovanju v pretečenem letu. Ob enem bo treba odločiti, ka-ko bomo praznovali 10-letnico otvoritve in obstanka našega doma, ki se vrši v mesecu ju-niju.—F. Cesar, tajnik. (7)

Naznanilo

Pozor, društva št. 23, 27, 45 S. D. Z. Vsem članom teh dru-štev, ki so sprejeli delo v pri-pravljalnem odboru za priredite-v dne 23. februarja, se nazna-nja, da ste gotovo navzoči v petek 3. januarja v Slovenskem Delavskem Domu točno ob 8. uri zvečer. Nadalje naj služi to kot obvestilo kampanjskemu odboru, da je tudi on navzo-isti dan in isti čas. Potrebno je, da ste vsi navzoči, ki ste pre-vezeli delo.

Tajnik društva št. 27 S. D. Z.

Sedaj je čas

da naročite cementna de-la v notranjosti. V vaši kleti mogoče potrebujete novo prevleko cementa, ali pa vam naredimo po-polnoma novo delo.

Glade cementiranja ali konkretnega dela se ved-no obrnite do nas. Mi vam delo izvršimo točno, pošteno in po zelo zmer-nih cenah.

Se vam vljudno pripo-ročamo za vsa enaka de-la. Pokličite po telefonu FLorida 6353-W.

Anton Malnar
1119 Addison Rd.

Priletna ženska

išče delo. Sprejme vsako hišno delo. 6311 Carl Ave. (7)

Stanovanje

se da v najem, štiri jako lepe sobe, kopališče in vse udobno-sti. 6203 Edna Ave. (3)

Mehak premog

naprodaj. Imamo premog po sle-decih cenah: \$6.75, \$7.50, \$8.50 in \$9.50. Prodajamo tudi les za kurjenje.

Pocahontas premog po \$9.25 in \$10.75 tona. Odpeljemo tudi smeti iz vaših prostorov ter kop-ljemo kleti. Se priporočamo v obila naročila.

Anton Bucan

5901 Bonna Ave. Tel. FLorida 2044-R. (Frl. X)

Domače klobase dobite zdaj pri **FRANK GORENC**
1435 E. 55th St.
RAnd. 6935.
SE PRIPOROČAM.
(Fr. Tue. — x)

Važno!

Naznanjamo, da je sedaj pre-menjena naša telefon številka, ki je bila že dolga leta poznana našim ljudem. Sedaj se ne gla-si več Randolph 1881, marveč HENDERSON 2088. To bo glavni telefon, ki se bo rabil lah-ko dan in noč za vse slučaje tr-govine, pogrebne ali ambu-lančnega zavoda. Zapomnite si to številko, ker je ni na novih koledarjih. Številke so nam pre-menili že potem, ko so bili kole-darji narejeni. Zelen vam vese-lo Novo leto, smo s spoštovanjem

A. Grdina & Sons

(2)

Se priporočam

za izvršten piano tuning ali ugla-ševanje glasovirjev. Poučujem tudi na piano in violino. Cene so jako zmerne.

M. Blaskovich

6603 St. Clair Ave.
Tel. Rand. 8540 (2)

DNE 12. JANUARJA SE VRŠI

PLESNA VESELICA

zdrženih društev
FARE SV. VIDA
v Slovenskem Narodnem Domu

Kraška kamnoseška obrt

15307 Waterloo Rd.

(V ozadju trgovine Grdina & Sons).
Edina slovenska izdelovalnica nagrob-nih spomenikov. (f)

MLADENICI --- MOŽJE!

Obleka po vaši meri

Mi vam izdelamo obleko ali suknjo, da vam bo pristojala kakor rokavica na roki.

CISTA
SAMO
VOLNA

\$25.00

Naročite si obleko ali suknjo pri nas

Delo jamčeno

JOHN MOČNIK

6517 St. Clair Avenue
CLEVELAND, OHIO
Telefon: Randolph 3131 (F.)

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI

JAVNI NOTAR

933 E. 185th St.
Cleveland, Ohio

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajo-če posle.

PRVI SLOVENSKI

PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.
Ce hočete delo popeni in pošteno, pokličite mene.

Randolph 5188

(Thu. P.)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

V neizmerni žalosti in potrtega srca naznanjam vsem sorod-nikom in prijateljem tužno vest, da je dne 9. decembra zaspal v Gospodu ljubljani soprog, oziroma oče

LOUIS INTIHAR

doma iz vasi Pučob pri Ložu. Umrl je v starosti 45 let in je bival v Ameriki 20 let. K večnemu počitku je bil položen dne 12. decembra, 1929 na Calvary pokopališče.

Na tem mestu se prav lebo zahvaljujem vsem onim, ki so ga prišli kropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru. Hvala vsem, ki so čuli ob njegovi krsti in vsem, ki so ga spremili do hladnega groba. Zlasti se zahvaljujem članom društva sv. Kristine, št. 219 KSKJ in društva Slovence, št. 1 SDZ, ki so se v tako lepem številu udeležili pogroba. Hvala vsem, ki so darovali krasne vence, ter tudi onim, ki so darovali za sv. maše. Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno za pogreb. Najlepša hvala vsem Ložanom, ki so prišli tako daleč in v tako obilnem številu se posloviti od svojega rojaka. Hvala tudi Mrs. Kati Robert za vso naklonjenost in trud.

Tebi pa, dragi soprog in oče, naj Ti bo ohranjen blag spomin. Ko pa zaslišimo trobente glas, se zopet skupaj snidemo. Saj križ nam sveti govori, da vidimo se nad zvezdami. Večni Stvarnik naj plačilo Ti svoje podeli, v raju svetem zarja naj na veke Ti žari. — Zaljubljeni ostali:

Jennie Intihar, soproga.

Anton Ule, Jennie Ule, Mary, Frances, Kristina Intihar, otroci.
John in Math Intihar, brata.

V starem kraju ima še mater, brata in tri sestre.

Penn. 2252

Penn. 2252

J. KREMZAR

6108 St. Clair Ave.

TRGOVINA S POHIŠTVOM, VIKTROLAMI, RADIOS
IN VICTOR PLOŠČAMI

A. F. SVETEK & CO.

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152nd St. Kenmore 2016

15222 Saranac Rd. Glenville 5751

Kadar potrebujete pokličite nas, za dobro postrežbo in zmerne cene.

DESET LET POZNEJE

Nadaljevanje romana
"DVAJSET LET POZNEJE."
Spisal ALEXANDER DUMAS
za "Ameriško Domovino"
A. ŠABEC.

— Še nikdar niste tako govorili z menoj, — še nikdar se niste pokazali tako samozvestnega, to se pravi drznega, — je vzkliknil Fouquet.

— Človek je lahko drzen, če ima oblast, — je odvrnil Aramis.

— Ponudili ste mi deset milijonov, govorili ste o strmo glavljenju in ustoličenju kraljev —

— Da, o vsem tem more govoriti tisti, ki stoji nad prestoli in kralji tega sveta, — je odvrnil Aramis resno.

— Tak ste vsemogočni? — je zajecjal Fouquet ter si obrišal s čela mrzel znoj.

— To sem vam že enkrat rekel in danes vam ponavljam, — je odvrnil general jezuitskega reda, blestečih oči in triumfirajoče geste.

5. poglavje.

Gospodična Aura se je šla s svojo prijateljico Luizo šetati v grajski park. — Hvala Bogu, da ima človek spet eno prosto uro, — je rekla. — Iz za včeraj naju obdajajo sami špijoni, kakor da bi bili najnevarnejši veleizdajalki.

Luiza je povesila oči in molčala. Zdelo se ji je, kakor da je vse samo sen. Preveč je v zadnjih urah doživela, da bi mogla biti glede same sebe na jasnem.

Samo moja prenatrjena izjava je vsega tega kriva, — je rekla po daljšem premolu. — Samo o tem govori sedaj ves svet.

— Da, in ves svet okraša te dogodke z vedno svežim fantazijskim cvetjem. Vidiš, doletela te je čast, da se ves dvor bavi s tvojo osebo, — je nadaljevala Aura. — Toda povej mi, ali res tako misliš, kakor si se izražala?

— O, vse bi dala, če bi mogla pozabiti to, kar sem rekla, — je odvrnila Luiza. — Toda, kako moreš dvomiti o tem, da mi moje besede niso prišle iz srca?

— Torej ne ljubiš grofa Bragelonnskega? — je vprašala Aura.

— Če ljubim Raoula, mojega brata, tovariša mojih otroških let?

— Čakaj, čakaj, ne boš se mi izmuznila! Nisem te vprašala po tem, če ljubiš Raoula, tovariša tvojih otroških let, marveč Raoula, tvojega zaročenca.

— Oh, moj Bog! Ljuba Aura, kako natančno jemlješ moje besede!

— Nu, kar pusti to! Odgovori mi le na moje vprašanje, — je obstojala Aura pri svojem.

— Ti me vprašuješ kot prijateljica, in jaz ti bom kot takaka odgovorila, — je odvrnila gospodična Lavalliere. — Moje srce je težko dostopno in nihče ni še gledal v njegovo globino.

— Vem to, — je rekla Aura. — Če bi mogla pogledati v tvoje srce, tedaj bi ti morala takole govorila: — Luiza, zavidanja si vredna. Grof Raoul je ljubezniv človek in dobra partija za ubogo deklico, zakaj njegov oče mu bo zapustil 15.000 lir letne rente. Ne glej na levo, niti ne na desno, temveč pojdi s svojim grofom naravnost pred oltar.

— In za ta svet bi se ti zahvalila, — je odvrnila Luiza, — dasi se mi ne zdi posebno dober. Vendar me veseli, da govoriš tako, kakor misliš.

— Prav. Tako poslušaj še nadaljni svet, ljuba Luiza, — je rekla Aura. — Zelo nevar-

no je, po cele dni se izogibati družbe, šetati se po parku ter pisati s solnčnikovo konico v pesek črke, ki je vse bolj podobna črki L, kakor pa črki R. Jaz vem neko lepo pravljico. Bila je mlada, sanjava deklica, ki si je domišljevala, da jo ljubi lepi princ; princ pa je ljubil neko drugo, mnogo višje stoječo damo ter je izrabljaj ubogo deklico le za pretvezo in nekaj plašč, da je z njim zakrival svojo pravo ljubezen. Pomisli, ljuba Luiza, kako veliko je moralo biti razočaranje te uboge deklice, ko je spoznala grozno prevaro! Najprej od vseh oboževana, potem od vseh zasmehovana, nakar je v samotni in žalosti umrla.

Luiza je smrtno prebledela. — Tiho! — je zašepetala. — Nekdo prihaja.

— Saj res, — je odgovorila Aura. — Kdo bi neki bil? Luiza, Raoul je! Prihaja, kot poklican. On naj razsodi!

— O, Aura, Aura, — je vzkliknila Luiza, — za božjo voljo, ne reči mu ničesar! Bila si grozovita, ne bodi tudi neizprosna!

— O, gospod vicomte, — je vzkliknila Aura. — Lepi ste kakor Adamis. In kakor ta, imate tudi vi ostroge na škornjih.

— Da, ker bom takoj odjezdil, — je odgovoril Raoul ter se priklonil gospodičnami.

Luiza se je prestrašila: — Odpuščajte, pravite? Kam pa? — je vprašala.

— Na kraljev ukaz grem v Anglijo, — je odvrnil Raoul. — Na kraljev ukaz? — je vzkliknila Aura, in obe deklici sta izmenjali pogled začudenja, katerega je Raoul sicer opazil, ni ga pa razumel.

— Veličanstvo se je spomnilo dejstva, da je grof de la Fere, moj oče, dobro zapisan pri Karlu II., je odvrnil Bragelonnski. — Danes jutraj me je kralj pozval k sebi, nakar mi je ukazal, naj grem k Fouquetu, ki mi bo izročil pisma za angleškega kralja. In ta pisma moram osebno izročiti kralju.

— Boj Bog! — je zatarnala Luiza, v kateri so vstale nenadoma nejasne slutnje bližajoče se nesreče. — In tako nenadoma vas pošiljajo proč? — je vprašala Aura. — Kako to, da je postala stvar kar naenkrat tako nujna?

— Da, res; ukazano mi je bilo, naj se žurim in čimprej odidem, — je odvrnil Raoul. — Baš zato sem vas poiskal, zakaj nisem mogel čakati, da vas šele v gradu spet vidim, Luiza, — je pripomnil ter prijel deklico za roko. — O, vaša roka je ledeno mrzla!

— To ni nič, to ni nič... je zašepetala.

— Kajne, hladnost vaše roke ne sega do vašega srca? — je vprašal.

— Oh, saj veste, — je mukoma izpregovorila Luiza, — da moje srce ne more biti nikoli mrzlo napram mojemu prijatelju.

— Hvala vam, Luiza, — je rekel Raoul. — Luiza, saj veste, da vas globoko ljubim in da je moje življenje vam posvečeno. Slovo od vas mi je zelo težko.

— Boste li dolgo izostali? — je vprašala Luiza mukoma.

— Ne, najbrž samo štiri- najt dni. — Vendar je čudno, — je nadaljeval, — že mnogo- krat sem se poslovil od vas, ko sem odhajal naproti nevarnim podvzetjem. In vselej sem odhajal veselega srca ter

sanjal o svoji sreči, čeprav sem vedel, da grem v kraje, kjer bodo žvižgale krogle Valonov okoli moje glave in kjer bodo naperjene na moja prsa sulice in kopja Špancev. Danes pa od odhajam na popolnoma varno potovanje, in zraven imam še upanje, da si s tem potovanjem pridobim naklonjenost kralja, pa sem vendar pobit in malodušen, kakor še nikoli v svojem življenju. Zdi se mi, da zapuščam nekaj, kar ne bom nikoli več našel.

Luiza so polile solze in v naslednjem hipu je omahnila svoji prijateljici v naročje. Tudi Auri, ki ni bila sicer sentimentalnega razpoloženja, se je storilo inako in solze so ji stopile v oči. Raoul je pokleknil ter obsul Luizino roko s poljubi; videlo se je, da je položil v te poljube vse svoje srce. Nato je naglo vstal ter odšel. Nekaj minut zatem se je že začulo na cesti peketaanje dirjajočega konja.

Tega večera je bila zbrana pri madame večja družba. — Ker so bile njene soareje sijajne, zato ni nikogar manjkalo. Ob takih prilikah so tvorili družbo plemenitaši, pesniki, pisatelji, časnikiarji ter drugi duhoviti ljudje.

Vojvoda Orleanski je prišel v dvorano v družbi grofa Guichea. Kot zadnji je prispel kralj, katerega je spremljal njegov dvorni mojster, grof Saint-Aignan. Madame je vstala, da ga pozdravi, istčasno pa je ošinila s pogledom Luizo Lavalliere, ki je sedela v skupini ostalih častnih dam. Kralj je sedel, in ta, ko je se stvoril okrog njega kor navzočih plemenitašev. Začel se je ogledovati okrog sebe in madame se ni motila, ko je videla, da je njegov pogled posebno dolgo obvisel na Luizi Lavalliere. Da bi ga odvrnila od njegovih misli, ga je začela izpraševati o vsem mogočem, kar je izborne umela.

— Madame, preveč me vprašujete, — je odvrnil končno kralj, ki je zaman poskušal zakriti z ljubeznivim smehljajem hladno ton svojih besed. — Moram vas napotiti k Saint-Aignanu; on zna bolje pripovedovati nego jaz.

— O, kaj pa naj povem? — se je vmešal Saint-Aignan, ki je komaj čakal te priliko. Ali naj morda povem zgodbo o treh nimfah, ki mi jo je nedavno povedala neka indiskretna Dryada? — Ob teh besedah je pogledal tri častne dame, o katerih je bilo v zadnjem času toliko govorjenja, in vsa družba se je strnila še tesneje okoli njega in kralja.

Saint-Aignan je bil znan kot izborni družabnik in sijajen pripovednik. In zdaj je pričel: — Kraljevska visokost, Dryade stanujejo v debelih gozdnega drevja; ugajajo jim pa samo lepa drevesa. — Vsi poslušalci so vedeli, da ima v mislih oni krasni hrast v parku.

— Nu, ker imamo v naših parkih lepa drevesa, mi boste verjeli, da imamo tudi vile Dryade. V tem prekrasnem kraju živita dva mladeniča; enemu teh je Tirzis ime. On je mlad in lep in njegove čednosti in kreposti ga delajo kralja nad ostalimi. Njegova moč je tako velika, kakor njegov pogum. Kdor je kdaj Tirzisa videl, ga moral vzljubiti. In kdor ga ljubi in je od njega ljubljen, ta je našel svojo srečo. Tirzis je imel tovariša, ki je bil njegov najzvestejši služabnik. Temu njegovemu služabniku je bilo ime Amintas.

Nekega dne sta se šetala Tirzis in Amyntas po parku in stopila sta med gosti grmovje, da potožila drug drugemu svojo ljubezensko bol.

In takrat sta nenadoma začula glasove. To so bili glasovi treh nimf, ki so se hladile v parku. Vse tri so bile zelo lepe.

— Eni izmed teh nimf je bilo ime Galathea. Koža te nimfe je bila bela ko mleko, njeni lasje kakor zlati pramenji, oči čiste in jasne kakor sinjina neba. Srečen tisti, ki mu bo podarila svoje srce!

In ta Galathea je ob tej priliki izjavila, da ne bi mogla nikogar drugega ljubiti, dokler je Tirzis na svetu.

— Zdaj ste gotovi, kaj ne, gospod Saint-Aignan? — je vprašala lady Henrijeta. — Vaša zgodba je bila resnično zanimiva in duhovita.

6. poglavje.
Prekrižani računi.
Kralj je naglo odšel v svoje sobane. Naivno Luizino priznanje v parku je delo neskončno dobro njegovemu srcu. Veroval je v njeno nedolžno, čisto ljubezen. Njegova duša, ki je bila prav tako naivna in mladostna, je zletela naproti oni drugi duši, ki se mu je razodela.

Kralja je zmotil v njegovem razmišljanju vstopivši služabnik, ki mu je izročil pismo, katero je očitno pisala ženska roka. Na ovitku je stalo: Njegovemu veličanstvu.

— Od koga je to pismo? — je vprašal kralj.

— Ne vem, — je odvrnil lakaj. — Meni ga je izročil neki dvorni oficir.

Kralj je stopil k svečniku in ob soju sveče je bral:

— Sire, oprostite mojo vsiljivost, in predvsem mi oprostite, da se ne oziram na gotove predpise, toda v danih razmerah ne morem drugače. Omagala sem v žalosti svojih notranjih bojov in prosim vaše veličanstvo za avdijenco, tekom katere bom povedala svojemu kralju vso resnico. — Luiza Lavalliere.

Kralj je menil, da sanja. Vendar se ga je nenadoma polastil vesel in blagodejen občutek, kakor bi mu zapihala nasproti pomladna sapica. Poklical je k sebi Saint-Aignana, ki je čakal v sosedni sobi njegovih povelj.

— Grof, vzemi svoj plašč in spremljaj me, — je ukazal. — ne da bi pomišljal. — Ali veš, kje stanujejo častne dame vojvodinje Orleanske?

— Gotovo.

— Poznaš li koga, ki bi nama mogel izposlovati dostop?

— Da, poznam mladega moža, ki je dobro znan z neko teh gospodičen.

— S katero?

— Z Auro Mantalais.

— Kako mu je ime?

— Malicorne.

— Kaj misliš, da bi nama on pomagal?

— Mislim, da.

— Torej pojdiva.

Ob vznožju stopnic, ki se vodile k stanovanjem častnih dam, je Saint-Aignan obstal ter poklical nekega mimoidočega lakaja, kateremu je naročil, naj pozove Malicorneja. Po desetih minutah je pozvani prispel. Saint-Aignan ga je potegnil v najtemnejši kot hodnika ter mu povedal kraljevo željo.

— Vi želite dostop k stanovanjem častnih dam? — je rekel Malicorne. — To bo težko, gospod grof. Treba je namreč vedeti, s kakšnim namenom hočete tja.

— Tega vam žalibog ne morem povedati, Malicorne. Mi morate pač tudi brez tega zaupati, saj se poznavam.

— Vse bi še bilo, gospod grof, če bi bile vse častne dame v svojih sobah, toda ma-

dame jih je poklicala k sebi in pustila zgoraj samo gospodični Lavalliere in Montalais. Vidite torej, da smem samo dva gospoda pustiti k njima: grofa Bragelonnskega in kralja.

— Tak pustite kralja notri, zapovedujem vam, — je rekel kralj, ki je takrat pristopil ter si odvihal ovratnik svojega plašča. — Gospodična Montalais naj pride dol k

vam, dočim bova midva obiskala gospodično Lavalliere zakaj njej velja najin obisk. — Njegovo veličanstvo... je zamrmral Malicorne ter se globoko priklonil.

— Da, kralj sam, ki vam ve hvalo pravtako za vaš odpor, kakor za vaše pristanje. Torej pustite naju notri.

— Kakor veličanstvo ukazuje, — je dejal Malicorne ter stopil pred njima postopnicah

Ženske, pozor!

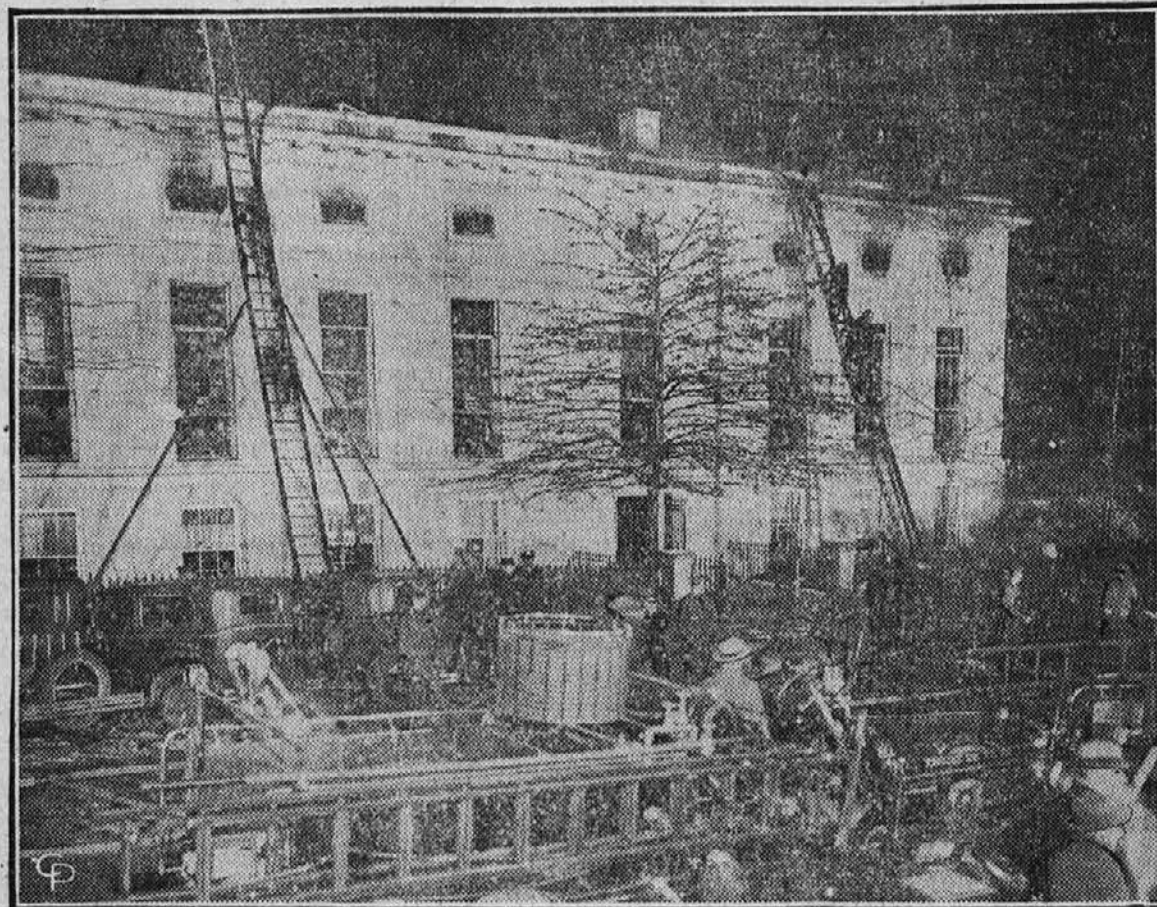
Vse suknje, obleke, klobuke, jopiče, kot tudi drugo zimsko blago za žene, dekleta in deklice, dobite sedaj po nižjih kot tovarniških cenah na razpro daji pri

Benno B. Leustig

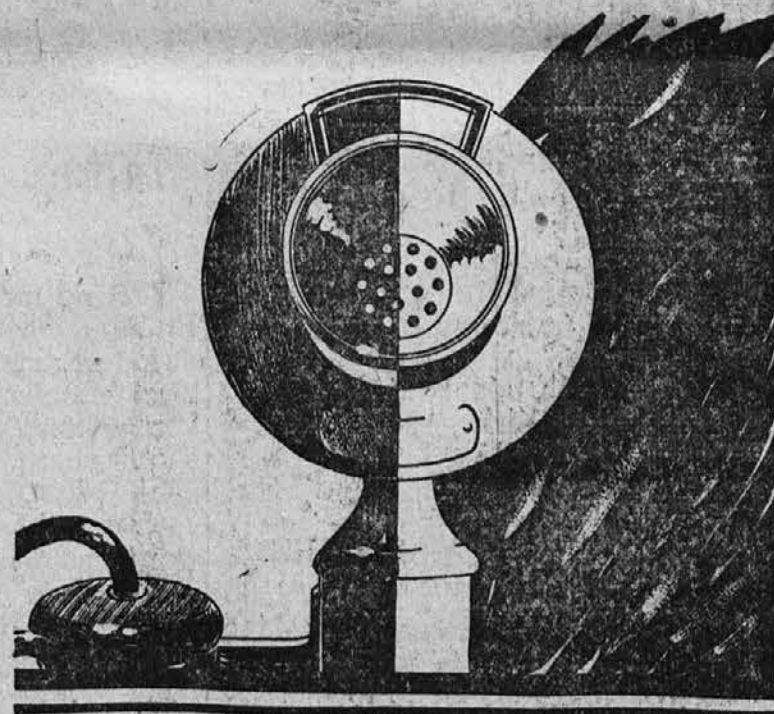
6424 St. Clair Ave.

nasproti S. N. Doma

(Jan. 3-6-11-15)

Slika požara, ko je gorelo v Beli hiši v Washingtonu

PODNEVI
PONOČI

Noč in dan je ta zanesljivi prijatelj vam na razpolago. Pošlje vam vašo sporočila, oskrbi vaše obiske in opravi vaše trgovske zadeve — vsak čas v 24 urah, in ob vsakem vremenu vam prihrani odhod iz hiše.

Mnogo je stvari, ki jih telefon opravi za vas in ki jih bo še opravil. Treba je dati samo slušalo k ušesu.

The Ohio Bell Telephone Company

DNE 12. JANUARJA SE VRŠI

PLESNA VESELICA

zdrženih društev

FARE SV. VIDA

v Slovenskem Narodnem Domu